

- 2) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy w takim przypadku konieczne jest, aby rodzice obywatela państwa trzeciego dotrzyмали terminu do złożenia wniosku o łączenie rodziny, o którym mowa w wyroku Trybunału z dnia 12 kwietnia 2018 r. w sprawie C-550/16, A i S ⁽²⁾, pkt 61, „co do zasady [...] trzech miesięcy od dnia, w którym dany »małoletni« uzyskał status uchodźcy”?
- 3) W razie udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej: Czy pełnoletnia, będąca obywatelem państwa trzeciego siostra osoby, która uzyskała status uchodźcy, powinna uzyskać zezwolenie na pobyt bezpośrednio na podstawie prawa Unii, jeżeli w przypadku odmowy wydania jej tego zezwolenia na pobyt rodzice uchodźcy byłiby de facto zmuszeni do rezygnacji ze swojego prawa do łączenia rodziny na podstawie art. 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2003/86/WE, ponieważ ta pełnoletnia siostra uchodźcy ze względu na swój stan zdrowia wymaga stałej opieki rodziców i w związku z tym nie może po powrocie do państwa pochodzenia pozostać tam sama?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: Jakie kryteria należy zastosować przy ocenie, czy taki wniosek o łączenie rodziny został złożony o czasie tj. „co do zasady” w terminie trzech miesięcy w rozumieniu wyjaśnień zawartych w wyroku Trybunału z dnia 12 kwietnia 2018 r., C-550/16, A i S, pkt 61?
- 5) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: Czy rodzice uchodźcy mogą nadal powoływać się na prawo do łączenia rodziny na podstawie art. 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2003/86/WE, jeżeli od dnia przyznania małoletniemu statusu uchodźcy do dnia złożenia przez rodziców wniosku o łączenie rodziny upłynęły trzy miesiące i jeden dzień?
- 6) Czy w ramach procedury łączenia rodzin na podstawie art. 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2003/86/WE państwo członkowskie może co do zasady żądać od rodziców uchodźcy spełnienia wymagań określonych w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/86/WE?
- 7) Czy żądanie spełnienia przesłanek określonych w art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/86/WE w ramach łączenia rodziny na podstawie art. 10 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2003/86/WE zależy od tego, czy w rozumieniu art. 12 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 2003/86/WE wniosek o łączenie rodziny został złożony w terminie trzech miesięcy od przyznania statusu uchodźcy?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. 2003, L 251, s. 12).

⁽²⁾ EU:C:2018:248

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln
(Niemcy) w dniu 19 listopada 2020 r. – M2Beauté Cosmetics GmbH / Bundesrepublik Deutschland**

(Sprawa C-616/20)

(2021/C 72/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M2Beauté Cosmetics GmbH

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland, reprezentowana przez Bundesinstitut für Arzneimittel und Medizinprodukte

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy organ krajowy, dokonując klasyfikacji produktu kosmetycznego, obejmującej badanie wszystkich cech charakterystycznych produktu, jako produktu leczniczego wedle funkcji w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2001/83/WE ⁽¹⁾ jest uprawniony do oparcia niezbędnej weryfikacji naukowej właściwości farmakologicznych produktu i związanego z nim ryzyka na tak zwanej „analogii strukturalnej”, jeżeli zastosowana substancja czynna została nowo opracowana, jest w swojej strukturze porównywalna z już znanymi i zbadanymi farmakologicznymi substancjami czynnymi, jednak wnioskodawca nie przedstawia żadnych kompleksowych badań farmakologicznych, toksykologicznych lub klinicznych nowej substancji, dotyczących jej działania i dozowania, a wymaganych jedynie w przypadku zastosowania dyrektywy 2001/83/WE?

- 2) Czy art. 1 pkt 2 lit. b) dyrektywy 2001/83/WE z dnia 6 listopada 2001 r. należy interpretować w ten sposób, że produkt, który jest wprowadzony do obrotu jako kosmetyk i który poprzez działanie farmakologiczne wywiera znaczący wpływ na funkcje fizjologiczne, należy uznać za produkt leczniczy wedle funkcji tylko wtedy, gdy ma on określone prozdrowotne działanie? Czy wystarczy przy tym, że produkt ma przede wszystkim pozytywny wpływ na wygląd, który jest pośrednio korzystny dla zdrowia poprzez zwiększenie poczucia własnej wartości lub dobrego samopoczucia?
- 3) Czy też jest to również produkt leczniczy wedle funkcji, jeżeli jego pozytywne działanie ogranicza się do poprawy wyglądu i nie jest on przy tym bezpośrednio lub pośrednio korzystny dla zdrowia, ale nie posiada wyłącznie szkodliwych właściwości i z tego powodu nie jest porównywalny ze środkiem odurzającym?

(¹) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67) w brzmieniu zmienionym ostatnio rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1243 z dnia 20 czerwca 2019 r. (Dz.U. 2019, L 198, s. 241).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Córdoba (Hiszpania) w dniu 19 listopada 2020 r. – ZU i TV / Ryanair Ltd.

(Sprawa C-618/20)

(2021/C 72/16)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Córdoba

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ZU i TV.

Strona pozwana: Ryanair Ltd

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przewoźnika lotniczego, który za pośrednictwem własnej strony internetowej sprzedaje bilety lotnicze opatrzone kodem innego przewoźnika lotniczego, można uznać za obsługującego przewoźnika lotniczego w rozumieniu art. [3] ust. 5 rozporządzenia nr 261/2004 (¹), w odniesieniu do konkretnych, sprzedanych lotów, które obsługiwane są przez innego przewoźnika lotniczego?
- 2) Czy przewoźnika lotniczego, który za pośrednictwem własnej strony internetowej sprzedaje bilety lotnicze opatrzone kodem innego przewoźnika lotniczego, można uznać za obsługującego przewoźnika lotniczego, w rozumieniu art. [3] ust. 5 rozporządzenia nr 261/2004, w odniesieniu do konkretnych, sprzedanych lotów, które obsługiwane są przez innego przewoźnika lotniczego, jeżeli ten inny przewoźnik, który obsługuje dany lot jest częścią grupy spółek należącej do sprzedawcy lotu?
- 3) Czy pojęcie przewoźnika umownego, o którym mowa w art. 45 konwencji montrealskiej, jest porównywalne z pojęciem obsługującego przewoźnika lotniczego, o którym mowa w art. [3] ust. 5 rozporządzenia nr 261/2004?
- 4) Czy pojęcie obsługującego przewoźnika lotniczego, o którym mowa w art. [3] ust. 5 rozporządzenia nr 261/2004, jest porównywalne z pojęciem przewoźnika faktycznego, o którym mowa w art. 45 konwencji montrealskiej?

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów (Dz.U. 2004, L 46, s. 1.).